

NORGES HØYESTERETT

Den 20. mars 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Øie og Falkanger i

HR-2014-00570-U, (sak nr. 2014/457), sivil sak, anke over kjennelse:

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K

(advokat Trygve Udem)

mot

L
M
N
O

(advokat Edle Endresen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Ved oppgjøret av boet etter P og hennes tidligere avdøde ektefelle har det oppstått tvist om gyldigheten av to fullmakter – en fullmakt til salg av eiendom og en fullmakt til fordeling av kjøpesum. Under behandlingen av saken for lagmannsretten fremsatte A, B, C, D, E, F, G, H, I, J og K krav om innsyn og tilgang til pasientjournaler hos Ps fastlege og en avdeling ved X universitetssykehus. Som motparter oppførte de ankende parter ankemotpartene i hovedsaken – L, M, N og O.

- (2) Gulating lagmannsrett behandlet saken uten å trekke inn dem som begjæringen om bevis tilgang var rettet mot, og avsa 8. januar 2014 kjennelse hvor begjæringen ikke ble tatt til følge.
- (3) Denne kjennelsen har A, B, C, D, E, F, G, H, I, J og K påanket til Høyesterett. Også i anken til Høyesterett har de som motparter oppført ankemotpartene i hovedsaken for lagmannsretten. Anken er angitt å rette seg mot lagmannsrettens saksbehandling, bevisbedømmelse og rettsanvendelse.
- (4) De som er angitt som ankemotparter for Høyesterett – L, M, N og O – har påstått anken overfor dem avvist, da de ikke ønsker å ta stilling til begjæringen om bevis tilgang.
- (5) *Høyesteretts ankeutvalg*, som har full kompetanse ved avgjørelsen av anken, bemerker:
- (6) Dersom en begjæring om plikt til bevis tilgang retter seg mot tredjeperson, må vedkommende tredjeperson trekkes inn i saken og gjøres til part ved behandlingen av begjæringen, se Rt. 2012 side 1750, jf. Skoghøy, *Tvisteløsning*, 2. utgave 2014, side 821. Vedkommende tredjeperson må også gjøres til motpart ved en eventuell anke, se tvisteloven § 29-8 første ledd andre punktum.
- (7) Lagmannsretten har her behandlet begjæring om plikt til bevis tilgang uten at dem som begjæringen var rettet mot, var gjort til parter. Dette er en absolutt opphevelsesgrunn som retten kan tillegge virkning av eget tiltak, se tvisteloven § 29-21 andre ledd bokstav a, jf. § 30-3 første ledd, jf. § 29-20 andre ledd andre punktum. Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.
- (8) L, M, N og O har påstått anken overfor dem avvist. Utvalget kan ikke se at det er grunnlag for dette. En avgjørelse om plikt til bevis tilgang vil også ha en slik betydning for motpartene i hovedsaken at de normalt må behandles som parter, jf. Skoghøy, *op.cit.* side 1193–1194.
- (9) De ankende parter har påstått seg tilkjent sakskostnader for Høyesterett. Da de som er oppført som ankemotparter, ikke har bestridt kravet om bevis tilgang, er det ikke grunnlag for å pålegge dem noe sakskostnadsansvar, jf. tvisteloven § 20-2 første, jf. andre ledd. I tillegg kommer at det her er de ankende parter selv som har forårsaket lagmannsrettens saksbehandlingsfeil, og tungtveiende grunner tilsier da at de under enhver omstendighet ikke bør tilkjennes sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd.
- (10) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.

Toril M. Øie
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Riktig utskrift: